

RIJEČ UREDNIKA

Hrvatski su biskupi nedavno objavili dokument »Na svetost pozvani« kojim se obraćaju svim članovima Crkve. T. Ivančić tim povodom podsjeća vjeroučitelje kako je taj dokument upućen i njima te ih ukratko upoznaje s njegovim sadržajem, a zatim ih upućuje u daljnja razmišljanja na koja ih biskupi tim dokumentom pozivaju. Tako se, zahvaljujući autorovu pažljivo čitanju toga i drugih dokumenata crkvenoga učiteljstva, pred vjeroučiteljima otvara bogato novo obzorje mogućnosti u okviru njihovoga specifičnog poziva u crkvenoj i društvenoj stvarnosti. Vjeroučiteljima, ali i svima onima s kojima surađuju, to će biti tim prihvatljivije što vjeroučitelji, ali i cijela kršćanska zajednica, dublje zažive kršćansku duhovnost konkretno je ostvarujući u svom svakodnevnom hodu.

U našoj se Crkvi i dalje organiziraju brojni skupovi o kojima izvještavaju naša sve brojnija glasila, a nerijetko se izvještaji o tim skupovima te pojedina ili sva predavanja mogu čitati u jednom ili drugom časopisu. U ovome broju donosimo i dva predavanja s ovogodišnje Katehetske ljetne škole za srednjoškolske vjeroučitelje. Svim će vjeroučiteljima, a ne samo srednjoškolskima, zasigurno biti vrlo zanimljivo pročitati razmišljanje A. Mateljana o sakramentima u srednjoškolskom vjeronauku. Autor se pritom posebno osvrće na vjeronaučni program za učenike te dobi, ali i na udžbenike, drugu literaturu i, što je napose zanimljivo i važno, na sam život i okolinu u kojoj živi i odrasta današnja mladež, pa tako i srednjoškolci koji pohađaju vjeronauk. Tako se otkriva i nit koja povezuje školu, školski vjeronauk, župu, župni vjeronauk, župnu zajednicu i vjeroučelnike, ali i crkveni pastoral općenito. Dok će kod nekih stvarnosti autor podsjetiti na moguća rješenja, kod drugih će morati ustanoviti nedostatak odnosno potrebu za što hitnijim rješavanjem tih nedostataka, a kod nemalog broja uočenih pitanja i ustanovljenih problema pozvat će na otkrivanje dubljih razloga i korijena samih problema kako bi se onda, na temelju svih tih spoznaja, pokušalo tražiti rješenje koje, istina, ni sam autor a ni naša crkvena zajednica još ne naziru. Nije li to napokon i pitanje koje, na nešto drugačiji način, zaokuplja i širu društvenu zajednicu, i to ne samo u nas? Riječ je naime o odrastanju mladih, o njihovu uključivanju u zajednicu odraslih i o preprekama i problemima na koje nailaze. Svijest o tim problemima i pitanjima kao i iskrena želja da se traže rješenja svakako su dobro polazište za takvo traženje koje zasad ne uspijeva nazrjeti i zadovoljavajući odgovor. Gotovo kao nadopuna ovom prilogu slijedi i upoznavanje s novim programom srednjoškolskog katoličkog vjeronauka, a našim će čitateljima svakako biti korisno prisjetiti se i njegova nastanka, kao i zacrtanih ciljeva i mogućih oblika vrednovanja vjeroučenika u sklopu njegova ostvarivanja.

Prilog A. Favalea upozna je nas s povijesnim razvojem i načinima pastoralna mladih od 16. do 19. stoljeća. Vrijeme je to kad se javljaju i katekizmi, na visoka se učilišta uvodi pastoralna teologija kao sveučilišni predmet, a učenici javnih škola već od prvog razreda osnovne škole pohađaju i školski vjeronauk. Zanimljivo će biti prisjetiti se nekih općepoznatih činjenica, upoznati se s onima manje poznatima te pročitati o poteškoćama na koje su nailazili vjeroučitelji i pastoralni djelatnici u tom razdoblju. Tako će, unatoč još uvijek velikim nepoznanicama u vezi s tim povijesnim područjem, biti jasnije ne samo koji su mogući korijeni nekih naših nedoumica i poteškoća, nego i kako su i zašto važni doprinosi pojedinih pastoralnih djelatnika te što su oratoriji i koja je njihova uloga nekada, pa i danas, u pastoralu mladih.

Vjeronauk kao školski predmet uključuje i ocjenjivanje učenika. I dok se na nekoliko razina i u nas raspravlja o značenju i mogućnostima, o potrebi, prikladnosti ili neprikladnosti ocjenjivanja općenito, a posebice u predmetima kao što je npr. vjeronauk, B. Jendorff, podsjeća kako je ocjenjivanje, a potom i pismena kontrola, ne samo mogući razlog poteškoća nego i prilika za poboljšanje i realno vrednovanje učiteljeva i učenikova rada. Autor će vjeroučitelja podsjetiti na moguće razine koje valja postaviti u ispitnim zadacima, na načine i mjerila za vrednovanje, na tehnike pitanja i nužnu pravednost, kao i na druge, ponešto složenije oblike razmišljanja, kao što je pitanje o mogućnostima vjeronauka kao kreativnog predmeta, o mjerenju rezultata, ali i o kontroli nastavnog uspjeha.

Još jedan poticaj na razmišljanje o vjerskom odgoju predadolescenata i adolescenata predstavlja članak D. Babić, koja čitatelje podsjeća na opće pedagoške postavke, a zatim ih upozorava i na važnost biblijskog utemeljenja vjerskog odgoja. Nastoji to osvijetliti čitanjem važnijih crkvenih dokumenata, osvrnuvši se i na ulogu roditelja i vjeroučitelja.

U zadnjoj rubrici možete se upoznati s novijim naslovima s vjeronaučnog i srodnih područja, a na sve ovogodišnje priloge i suradnike podsjetit će vas i kazalo ovoga godišta koje možete naći na kraju knjige.

Urednik